Annus XIII - Vol. XIII 1 Octobris 1921 Num. 12

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA BENEDICTI PP. XV

CONSTITUTIONES APOSTOLICAE

I

ANTIOQUIENSIS ET IERICOËNSIS

DISMEMBRATO TERRITORIO EX DIOECESI ANTIOQUIENSI ET IERICOËNSI, INVICEM AEQUE PRINCIPALITER UNITIS, CREATUR NOVA DIOECESIS S. ROSAE DE OSOS, IN COLUMBIA.

BENEDICTUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Quod catholicae religionis bonum duobus abhinc annis postulavit, ut latissima Antioquiensis dioecesis in Columbiana Republica in duas partes divideretur, quo nova efformaretur dioecesis Iericoënsis, in praesenti exigit ut divisio primitus facta aliquatenus immutetur.

Multis enim iustisque de causis, Apostolicus penes illam Rempublicam Internuntius rogavit ut in parte septentrionali et orientali dioecesis Antioquiensis, quae oppidum S. Rosae de *Osos* circumstat, nova quaedam dioecesis crearetur; reliqua vero pars dioecesis Antioquiensis unione aeque principali Iericoënsi copularetur.

Quae quidem quum congrua Nobis animarum saluti et rectae regiminis episcopalis administrationi opportuna visa essent, de consulto VV. FF. NN. S. R. E. Cardinalium Sacrae Congregationis Consistorialis

et Sacrae Congregationis a negotiis extraordinariis Patrum, de consensu venerabilis fratris Episcopi Antioquiensis et suppleto etiam, quatenus opus sit, quorum intersit vel sua interesse praesumant consensu, de Apostolicae potestatis plenitudine, facultate utentes Nobis et Apostolicae Sedi expresse reservata in postrema eiusdem dioecesis Antioquiensis provisione, novam scilicet ineundi ecclesiasticam circumscriptionem, quando hoc expedire visum fuerit, partem orientalem et septentrionalem dioecesis Antioquiensis, ubi civitas S. Rosae de *Osos* exstat, dividimus ac separamus; et ex ea novam ac distinctam dioecesim perpetuo erigimus erectamque declaramus in eum qui sequitur modum. Imprimis nova S. Rosae de *Osos* dioecesis eosdem quoquoversus habebit fines, quibus modo avulsa orientalis et septentrionalis pars ipsius dioecesis Antioquiensis antea circumscribebatur, adeo tamen ut nova dioecesis in parte occidentali ab Antioquiensi separetur per cursus fluminis *Cauca* et dein per limites municipiorum vulgo *Peque, Ituango* et *S. Rita,* quae ad novam dioecesim spectabunt, atque intra suos fines complectatur sequentes paroecias: S. Rosa de *Osos, Cáceres, Zaragoza, Zea, Segovia, Remedios, Anorí, Valdivia, Santa Rita, Briceño, Ituango, Peque, Toldas, Yarumal, Campamento, San Andrés, Amalfi, Angostura, Sabanalarga, Guadalupe, Carolina, Liborina, Carmen, Belmira, Gomez Plata, Yalì, San Pablo, Entrerios, Sacaojal, Sucre, Córdoba, Sopetran, San Nicolas, San Jerónimo, San Pedro, Don Matías, Evejico* et *San Sebastian.*

Dioecesis S. Rosae, hisce finibus definitae, sedem et cathedram episcopalem statuimus in eodem oppido S. Rosae de *Osos,* illudque idcirco ad civitatis episcopalis fastigium evehimus, una cum omnibus iuribus ac privilegiis, quibus ceterae episcopales civitates iure communi fruuntur; ecclesiam vero parochialem ibidem exstantem et S. Rosae Limanae dicatam sub eodem titulo et invocatione, ac eamdem servaturam parochialitatem cum animarum cura ut antea exercenda, ad Cathedralis statum et dignitatem evehimus atque extollimus, simulque ipsi eiusque pro tempore Episcopis tribuimus honores, privilegia ac iura, quibus aliae cathedrales Ecclesiae earumque Antistites iure communi vel legitima consuetudine pollent.

In residentiam praeterea novi Episcopi eiusque in munere successorum assignamus domum iam ibidem paratam. Eamdem insuper dioecesim noviter erectam constituimus suffraganeam metropolitanae Ecclesiae Medellensi, illiusque Episcopum ac in munere successores metropolitico iuri praedicti Medellensis Archiepiscopi subiicimus; reservata Nobis et Apostolicae Sedi libera facultate novam ineundi dismem-

brationem huiusce neo-dioecesis, quandocumque id opportunum visum fuerit.

Quod autem spectat ad dioecesis S. Rosae de *Osos* regimen, administrationem et taxationem, ad novi Episcopi eiusque successorum potestatem, officia ac iura, ad Capituli cathedralis, vel saltem Consultorum collegii, institutionem, ad Seminarii dioecesani regimen et administrationem, ad Vicarii Capitularis, seu Administratoris sede vacante, electionem, ad ipsorum clericorum et christifidelium iura atque officia, ad documentorum traditionem aliaque id genus, Nos religiose servanda iubemus, quae sacri canones imprimisque Tridentina Synodus statuunt atque praescribunt, sartis tectis ceteris declarationibus ac dispositionibus deinceps a S. Sede editis.

Insuper ut novae huius dioecesis Antistites et suae dignitatis decorem tueri et clericorum sustentationi consulere et divini cultui impensis aliisque dioecesis necessitatibus occurrere queant, novae sedis episcopalis dotem et mensam constitui decernimus ex decimis, oblationibus aliisque subsidiis, quae fideles ipsos vel liberaliter subministraturos esse non dubitamus.

Et quoniam adest in Urbe Collegium Pium Latinum Americanum, in quo clerici fere sub Romanorum Pontificum oculis succrescunt ac philosophicis theologicisque disciplinis instituuntur, iubemus ut, quemadmodum a ceteris Americae meridionalis Episcopis, ita quoque ab Antistite memoratae dioecesis S. Rosae ab illiusque successoribus huc mittantur, ubi primum fieri poterit, duo saltem non intermissa vice delecti iuvenes, suis sumptibus alendi, qui religionis scientiam in ipso veritatis centro acquisitam cum suis deinde civibus utiliter communicent. Quo vero stabilius et horum clericorum sustentationi ipsiusque Collegii dotationi sit provisum vehementer exoptamus ut cura S. Rosae Episcopi, quam citius fieri poterit, tot conferantur bona, quot opus sunt ut ex eorum reditibus bini memorati alumni, aut modo saltem unus sustentari queat, eosque reditus ubi primum percipiantur, Collegio Pio Latino Americano de Urbe perpetuo assignamus atque attribuimus.

Dioecesim vero Antioquiensem, ex dismembratione et erectione dioecesis S. Rosae, uti supra dictum est, coarctatam, coniungi ac uniri aeque principaliter iubemus dioecesi Iericoënsi, quae Apostolicis Litteris sub datum diei vigesimae nonae mensis ianuarii anni Domini millesimi nongentesimi decimi quinti constituta ac definita fuit; ita scilicet ut ambae iurisdictioni, regimini atque administrationi subsint unius eiusdemque Episcopi, qui proinde Antioquiensis et Iericoënsis perpetuo

nominabitur et canonicam possessionem Antioquiensis seorsum et Iericoënsis Ecclesiae accipiet.

Ad geminam autem gubernandam dioecesim una erit Curia ab Episcopo in civitate Iericoënsi constituenda; sed episcopales domus duae erunt, altera in dioecesi Iericoënsi, ubi ob aeris salubritatem residere per maiorem anni partem poterit et debebit, altera vero in Antioquiensi, ubi per aliquod tempus arbitratu suo quotannis degere poterit.

Pastoralem autem visitationem inire et concludere, convocare synodum et cetera episcopalis ministerii functiones peragere, Episcopo fas erit in alterutra dioecesis sede.

Insuper hac posita Ecclesiarum unione, statuimus etiam ut duplicis episcopalis mensae reditus et proventus idem Episcopus percipiat isque ecclesiastica beneficia unius dioecesis promiscue sacerdotibus alterius conferre possit. Ceterum unum exstabit Séminarium sive maius, sive minus in urbe Iericoënsi statuendum et duo erunt Capitula; quotiescumque autem episcopalem sedem vacare contigerit, utrique Capitulo, in civitate Iericoënsi congregato, ius esse unum Vicarium Capitularem, seu Administratorem, iuxta sacrorum canonum praescripta, eligere.

Cum autem in parte orientali dioecesis Iericoënsis exsistat paroecia, ad praefecturam apostolicam de *Chocò* pertinens, *El Carmen* nuncupata, quae facilius ab Episcopo Antioquiensis et Iericoënsi assisti potest, de consensu hodierni Praefecti Apostolici de Chocò, illam distrahimus ac seiungimus ab eadem praefectura apostolica atque in perpetuum unimus atque attribuimus dioecesi Iericoënsi et Antioquiensi.

Quae autem hisce Litteris, Apostolica auctoritate, a Nobis decreta sunt, nulli hominum, ullo unquam tempore, infringere, aut iis repugnare, vel quomodolibet contraire liceat. Si quis, quod Deus avertat, hoc attentare praesumpserit, sciat obnoxium se evasurum esse poenis a sacris canonibus contra obsistentes exercitio ecclesiasticae iurisdictionis statutis.

Ad haec autem omnia fideliter exequenda deputamus venerabilem fratrem Henricum Gasparri, Archiepiscopum titularem Sebastensem, Internuntium Apostolicum in Columbiana Republica, eique necessarias et opportunas facultates tribuimus, etiam subdelegandi, ad effectum de quo agitur, personam in ecclesiastica dignitate constitutam, simulque definitive pronuntiandi super quavis difficultate vel oppositione in executionis actu quomodolibet oritura, facto tamen ei onere ad Sacram Congregationem Consistorialem, intra sex menses, exemplar authentica forma exaratum ipsius executionis peractae transmittendi ut in eiusdem Sacrae Congregationis archivo asservetur.

Decernimus denique has praesentes Litteras valituras contrariis quibuslibet, etiam peculiari et expressa mentione dignis, minime obstantibus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo decimo septimo, die quinta mensis februarii, Pontificatus Nostri anno tertio.

✠ C. Card. DE LAI, *Episc. Sabinen.*
S. C. Consist. Secretarius.

O. Card. CAGIANO
S. R. E. Cancellarius.

Iulius Campori, *Protonotarius Apostolicus.*
Raphaël Virili, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco ✠ Plumbi.

Reg. in Canc. Ap.. vol. XIV, n. 42.

II

LAFAYETTENSIS

DISMEMBRATIONIS ET ERECTIONIS DIOECESIS

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

A multis iam annis crescente catholicorum fidelium numero in amplissima Novae Aureliae dioecesi, identidem vota ac preces Apostolicae Sedi exhibitae sunt ut pars, quae ad occidentem patet, trans flumen *Atchafalaya* ubi civitas Lafayettum floret, ab alia divideretur et in novam distinctam dioecesim constitueretur.

Quum autem in novissimo episcopali provinciae Novae Aureliensis conventu haec vota ac preces omnium Antistitum suffragio fulcita fuissent, eique accederet venerabilis fratris Ioannis Bonzano, Archiepiscopi titularis Melitenensis ac hodierni Delegati Apostolici in Foederatis Americae septentrionalis Civitatibus favorabile testimonium, ac necessaria ad novae dioecesis erectionem non deesse viderentur; Nos, de consulto VV. FF. NN. S. R. E. Cardinalium Sacrae Congregationis Consistorialis, statuimus et decrevimus ad expetitam divisionem dioecesis Novae Aureliae et ad erectionem novae dioecesis, *Lafayettensis* nuncupandae, devenire.

Quapropter de Apostolicae potestatis plenitudine, suppleto, quatenus opus sit, quorum interest aut sua interesse praesumant consensu, hisce Apostolicis Litteris praedictam Novae Aureliae dioecesim in duas partes dividimus, novamque, *Lafayettensem* denominandam, in parte occidentali trans memoratum flumen erigimus et constituimus. Eius fines erunt: ad orientem flumen *Atchafalaya;* ad meridiem, ad occidentem et ad septentrionem ipsi veteres dioecesis Novae Aurelianensis termini in parte occidua.

Sedem et cathedram episcopalem novae dioecesis in urbe *Lafayette* nuncupata erigimus ac instituimus; ecclesiam vero parochialem, sancto Ioanni Evangelistae dicatam, ad Cathedralis ecclesiae gradum et dignitatem perpetuo evehimus et extollimus; ipsamque dioecesim suffraganeam constituimus metropolitanae Ecclesiae Novae Aureliae, eiusque Ordinarium metropolitico iuri Archiepiscopi Novae Aureliae subiicimus.

Quod vero attinet ad dioecesis Lafayettensis regimen, administrationem, dotationem et taxationem, et novi Episcopi eiusve in episcopatu successorum potestatem, auctoritatem, attributiones, officia, iura et munia, itemque fidelium iura et onera, aliaque hoc genus, servanda iubemus, quae hac de re sacri canones, in primis Concilii Tridentini et novi Codicis, statuunt ac praescribunt, sartis tectis aliis declarationibus a Sancta Sede editis, ipsisque decretis Concilii plenarii Baltimorensis tertii.

Item volumus ut cathedralis ecclesia Lafayettensis eiusque Episcopi iisdem fruantur et gaudeant honoribus, insignibus, favoribus, indultis, gratiis, privilegiis et iuribus, quibus ex iure communi et ex legitima consuetudine, non tamen ex titulo oneroso aut peculiari indulto, ceterae in America septentrionali dioeceses earumve Praesules fruuntur et gaudent.

Usquedum vero Capitulum cathedrale constituatur, Consultores dioecesani opportune eligantur et adhibeantur.

Ad haec denique executioni mandanda deputamus venerabilem fratrem Ioannem Bonzano, Archiepiscopum titularem Melitenensem et Apostolicum in Foederatis Americae septentrionalis Statibus Delegatum, eidem tribuentes necessarias et opportunas facultates, etiam subdelegandi ad effectum, de quo agitur, quemcumque in ecclesiastica dignitate constitutum, ac definitive pronuntiandi super quavis difficultate vel oppositione in executionis actu orituris, facto praeterea ei onere ad Sacram Congregationem Consistorialem intra sex menses exemplar transmittendi authentica forma exaratum executionis peractae, ut in eiusdem Sacrae Congregationis archivo asservetur.

Quae autem hisce Litteris Apostolica auctoritate a Nobis decreta sunt, nemini, ullo unquam tempore, infringere aut iis repugnare, vel quomodolibet contraire liceat. Si quis, quod Deus avertat, hoc attentare praesumpserit, sciat obnoxium se evasurum esse poenis a sacris canonibus contra obsistentes exercitio ecclesiasticae iurisdictionis statutis.

Decernimus denique has praesentes Litteras valituras esse, contrariis quibuslibet, etiam peculiari et expressa mentione dignis, minime obstantibus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo decimo octavo, die undecima mensis ianuarii, Pontificatus Nostri anno quarto.

✠ C. Card. DE LAI, *Episc. Sabinen.*
S. Congr. Consist. Secretarius.

O. Card. CAGIANO
S. R. E. Cancellarius.

Raphaël Virili, *Protonotarius Apostolicus.*
Ludovicus Schüller, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco ✠ Plumbi.

Reg. in Canc. Ap., vol. XVI, n. 20.

III

OLINDENSIS-RECIFENSIS

CREANTUR NOVAE DIOECESES NAZARENSIS ET GARANHUNENSIS IN BRASILIA, ET TRANSFERTUR SEDES EPISCOPALIS FLORESTENSIS.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Archidioecesis Olindensis-Recifensis, quae olim civilem Statum de Pernambuco ex integro complectebatur, in praesenti, quamvis ex creatione dioecesis Florestensis, in extrema parte occidentali memorati civilis Status, anno Domini millesimo nongentesimo decimo facta, paululum imminuta sit, adhuc tamen tum extensione territorii, tum fidelium numero, qui vicies centena et quadringenta millia excedunt, adeo ampla est, ut ab uno Antistite congrue gubernari nequeat. Quae matura consideratione perpendens venerabilis frater Sebastianus Leme a Silveira

Cintra, Archiepiscopus Olindensis-Recifensis, laudabiliter sapienterque animum mentemque ad novam archidioeceseos divisionem convertit, eamque pro salute ovium sibi concreditarum et ad meliorem religionis profectum esse necessariam duxit.

Collatis itaque hac de re cum venerabili fratre Apostolico Nuntio et cum aliis prudentibus viris consiliis, necessariisque pro novis erigendis dioecesibus subsidiis pro viribus comparatis, enixis precibus ab Apostolica Sede postulavit, ut pars orientalis civilis Status de Pernambuco in tres dioeceses divideretur, ita ut archidioecesis Olindensis-Recifensis media esset, alia vero nova in parte septentrionali et alia in parte australi erigeretur: illa apud oppidum *Nazareth*, haec apud oppidum *Garanhuns*. Itemque et ob easdem rationes petiit ut Florestensis dioecesis, in extrema parte occidentali constituta, protraheretur et extenderetur orientem versus usque ad civitatem *Pesqueira*, quae tum incolarum numero, tum facilitate viarum, tum rerum commerciis oppido *Floresta* longe praestantior in praesens evasit, quamque idcirco et sedem Episcopi et civitatem episcopalem proposuit.

Rebus omnibus mature perpensis penes S. Congregationem Consistorialem, cum vota dicti Archiepiscopi digna visa sint, quae exaudiantur, et consensus quoque accesserit venerabilis fratris hodierni Episcopi Florestensis, Nos, de Apostolicae potestatis plenitudine, suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit vel sua interesse praesumant consensu, facultate quoque utentes in Apostolicis Litteris diei vigesimae septimae mensis aprilis anni Domini millesimi octingentesimi nonagesimi secundi *Ad universas orbis ecclesias* reservata, in parte orientali-septentrionali archidioecesis Olindensis-Recifensis perpetuo erigimus et erectam declaramus novam cathedralem Ecclesiam *Nazarensem* nuncupandam ab urbe *Nazareth* ibique in ecclesia paroeciali Nostrae Dominae de Nazareth sedem et cathedram Episcopi constituimus eamque ecclesiam ad Cathedralis dignitatem evehimus. Dioecesis sic constituta duodeviginti paroecias complectetur, scilicet: *Nazareth, Vicencia, Lagôa Secca, Timbaüba, O' de Goyanna, Tijucopapo, Goyanna, Itambé, Tracunhâem, Cruangy, Floresta dos Leões, Limoeiro, S. Vicente, Bom Jardim, Queimadas, Taquaratinga, Sta Crux, Surubim.*

In eiusdem archidioeceseos meridiana parte perpetuo pariter erigimus ac erectam declaramus novam dioecesim *Garanhunensem* nuncupandam ab urbe *Garanhuns* ibique in ecclesia S. Antonii Patavini, sedem episcopi et cathedram episcopalem haberi decernimus, eamdemque ecclesiam ad Cathedralis dignitatem extollimus. Huius dioeceseos iurisdictioni has quindecim paroecias subiicimus: *Garanhuns, Bom Con-*

selho, Correntes, Palmeira de Garanhuns, Aguas Bellas, S. Bento, Canhotinho, Guipapà, Catende, Palmares, Lagôa de Gatos, Panellas, Belem de Maria, Agua Preta, Barreiros.

Insuper dioecesi Florestensi sex alias paroecias adiungimus, scilicet *Pesqueira, Belho Jardim, Brejo da Mâe de Deus, Cimbres, Pedra, Buique.*

Sedem vero et cathedram episcopalem a civitate Floresta ad civitatem Pesqueira transferimus, ibique cathedralem declaramus ac statuimus matricem ecclesiam S. Agathae et dioecesim ipsam in posterum a civitate principe *Pesqueirensem* vocandam decernimus: suppressis et exstinctis iuribus et privilegiis quae, cathedralitatis titulo, ad Florestensem ecclesiam spectabant.

Denique ad residuum territorium, in quo adhuc plus quam decies centena milia hominum versantur, coarctamus archidioecesis Olindensis-Recifensis iura.

Novis autem dioecesibus ita erectis aut ampliatis earumque Pastoribus tribuimus omnia iura et privilegia, quibus ceterae civitates episcopales et cathedrales earumque Praesules gaudent: paroeciali tamen animarum cura in his cathedralibus, uti antea, servata.

Et dioeceses sic constitutas suffraganeas declaramus Olindensis-Recifensis Ecclesiae, earumque pro tempore Episcopos iuri metropolitico subiicimus Archiepiscopi Olindensis-Recifensis, Nobis et Apostolicae Sedi reservata facultate novam ineundi harum dioecesium dismembrationem, quoties in Domino id expedire visum fuerit. Et ad earumdem regimen et administrationem quod attinet, necnon Antistitum et christifidelium iura et officia, aliaque id genus, sacrorum canonum praescriptiones religiose observari iubemus.

Mensam vero Episcopalem constituent bona iam a fidelibus tributa, Curiae episcopalis emolumenta et ceterae oblationes, quas fideles ultro donare non dubitabunt.

Volumus autem ut ex unaquaque dioecesi duo iuvenes, aut unus saltem in praesens, intellectualibus et moralibus qualitatibus prae ceteris pollentes, in huius Almae Urbis Pium Latinum Americanum Collegium, studiorum causa, continuo nec intermissa vice, mittantur Ordinariorum sumptibus. Indulgemus insuper, prout et quatenus opus sit, salvaque, si qua sit, offerentium contraria et expressa voluntate, ut in bonum educationis iuvenum pro Nazarensi dioecesi, erogetur summa quadraginta duorum *contos* vel eius pars, ad duo ruralia sacella pertinens et intra fines exstans huius noviter erectae dioeceseos, iuxta vota eiusdem Archiepiscopi Olindensis-Recifensis. Reditus autem bonorum, quae necessaria

sunt ad horum iuvenum educationem, Collegio Pio Latino Americano in perpetuum assignare volumus.

Quae autem hisce Litteris, Apostolica auctoritate, a Nobis decreta sunt, nulli hominum, ullo unquam tempore, infringere, aut iis repugnare, vel quomodolibet contraire liceat. Si quis, quod Deus avertat, hoc attentare praesumpserit, sciat obnoxium se evasurum esse poenis a sacris canonibus contra obsistentes exercitio ecclesiasticae iurisdictionis statutis.

Ad haec autem omnia executioni mandanda deputamus venerabilem fratrem Hyacinthum Angelum Scapardini, Archiepiscopum titularem Damascenum atque in Brasiliana Republica Apostolicum Nuntium, eidemque necessarias et opportunas facultates tribuimus, etiam subdelegandi, ad effectum de quo agitur, alium virum in ecclesiastica dignitate constitutum, imprimisque eumdem Sebastianum Leme a Silveira Cintra, Archiepiscopum Olindensem-Recifensem, simulque definitive pronuntiandi super quavis difficultate, vel oppositione in executionis actu quomodolibet oritura, cum onere mittendi intra sex menses ad Sacram Congregationem Consistorialem exemplar authentica forma exaratum peractae executionis, ut in eiusdem S. Congregationis archivo asservetur.

Decernimus denique has praesentes Litteras valituras contrariis quibuslibet, etiam peculiari et expressa mentione dignis, minime obstantibus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo decimo octavo, die secunda mensis augusti, Pontificatus Nostri anno quarto.

✠ C. Card. DE LAI, *Episc. Sabinen.*
S. Congreg. Consistorialis Secretarius.

O. Card. CAGIANO
S. R. E. Cancellarius.

Ludovicus Schüller, *Protonotarius Apostolicus.*
Leopoldus Capitani, *Reg. subst. ex spec. deleg.*

Loco ✠ Plumbi.

Reg. in Canc. Ap., vol. XVII, n. 22.

IV

EUPENSIS ET MALMEDIENSIS SEU COLONIENSIS

DISMEMBRATO TERRITORIO EX ARCHIDIOECESI COLONIENSI, CREATUR DIOECESIS EUPENSIS ET MALMEDIENSIS, AC AEQUE PRINCIPALITER UNITUR DIOECESI LEODIENSI.

BENEDICTUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Ecclesiae universae, divinitus Romanis Pontificibus commissae, cura postulat, ut quae in spirituale christiani gregis bonum atque emolumentum cedant, Apostolica auctoritate interposita, praestare maturent. Iamvero cum post recens bellum provinciae civiles vulgo dictae *Eupen* et *Malmédy* ad dioecesim Coloniensem et ad Germanicum Imperium iam pertinentes, modo Regno Belgico adiectae fuerint, expostulatum est ab Apostolica Sede ut huiusmodi provinciae ab archidioecesi Coloniensi distraherentur et in novam dioecesim erigerentur.

Porro Nos, attento quod fidelium spirituale bonum exigit ut nova haec ordinatio fiat, omnibus mature perpensis et praehabitis quae ad rem necessaria erant, ad huiusmodi dismembrationem et erectionem deveniendum esse censuimus. Eapropter, de consensu venerabilis fratris hodierni Archiepiscopi Coloniensis et suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit vel sua interesse praesumant consensu, Nos, de Apostolicae potestatis plenitudine, memoratas provincias Eupen et Malmédy ab archidioecesi Coloniensi distrahimus atque seiungimus et ita distractas ac seiunctas in novam dioecesim erigimus erectamque declaramus Eupensem et Malmediensem nuncupandam.

Hanc vero novam dioecesim ita erectam uniri modo iubemus aeque principaliter dioecesi Leodiensi, reservata tamen Nobis et Apostolicae Sedi facultate aliter de ea disponendi quandocumque animarum bonum id exigere videatur. Utraque insuper dioecesis Leodiensis atque Eupensis et Malmediensis iurisdictioni, regimini atque administrationi subsit unius eiusdemque Episcopi, qui proinde Leodiensis, Eupensis et Mal-

mediensis posthac nominabitur et canonicam possessionem Leodiensis seorsim atque Eupensis et Malmediensis Ecclesiae accipiet.

Ad geminam autem gubernandam dioecesim, praeter Curiam episcopalem iam in dioecesi Leodiensi exstantem, altera constituatur in principe novae dioecesis civitate a venerabili fratre harum Litterarum, ut infra, exequutore seligenda, in qua etiam residere debeat Administrator, seu Delegatus Episcopi. Mandamus pariter ut idem exequutor seligat in eadem civitate pro Cathedrali ecclesia unam ex ecclesiis paroecialibus, quae magis opportuna et apta ipsi videbitur, eidemque tribuat honores, gratias, privilegia aliaque iura, quibus ceterae cathedrales ecclesiae earumque Antistites ex iure communi vel consuetudine fruuntur. Item in hac nova dioecesi Episcopus per aliquem anni mensem, ad normam iuris, residere debeat. Eidem autem pastoralem visitationem inire et concludere, convocare synodum, ceteras episcopalis ministerii functiones peragere quamquam duabus dioecesibus communes, in alterutra licebit. Posita hac Ecclesiarum unione, statuimus ut duplicis episcopalis mensae quoscumque reditus et proventus idem Episcopus percipiat, ut quibuscumque dioecesanis expensis et necessitatibus occurrere queat, atque idem Episcopus ecclesiastica beneficia unius dioecesis promiscue sacerdotibus alterius conferre possit. Ceterum unum exstabit Seminarium et praeter Capitulum Leodiense alterum Canonicorum, vel Consultorum Collegium, erit in nova dioecesi.

Quae autem hisce Litteris Apostolica auctoritate decrevimus, nulli hominum, ullo umquam tempore, infringere, aut iis repugnare, vel quomodolibet contraire liceat. Si quis, quod Deus avertat, hoc attentare praesumpserit, sciat obnoxium se evasurum esse poenis a sacris canonibus contra obsistentes exercitio ecclesiasticae iurisdictionis statutis.

Ad haec autem omnia exequutioni fideliter mandanda deputamus venerabilem fratrem Sebastianum Nicotra, Archiepiscopum titularem Heracliensem et Nuntium Apostolicum in Regno Belgico, eique tribuentes necessarias et opportunas facultates, etiam subdelegandi, ad effectum de quo agitur, quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, ac definitive pronuntiandi super quavis difficultate vel oppositione in exequutionis actu quomodolibet oritura, facto eidem onere ad Sacram Congregationem Consistorialem infra tres menses, a data praesentium Litterarum computandos, transmittendi authenticum exemplar peractae exequutionis.

Decernimus denique has praesentes Litteras valituras, contrariis

quibuslibet, etiam peculiari et expressa mentione dignis, minime obstantibus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo vigesimo primo, die trigesima mensis iulii, Pontificatus Nostri septimo.

✠ C. Card. DE LAI, *Episc. Sabinen.*
Secret. S. Congreg. Consistorialis.

O. Card. CAGIANO
S. R. E. Cancellarius.

Ludovicus Schüller, *Protonotarius Apostolicus.*
Leopoldus Capitani, *Reg. Subst. ex spec. deleg.*

Loco ✠ plumbi.

Reg. in Canc. Ap., vol. XXIII, n. 58.

LITTERAE APOSTOLICAE

I

ERECTIO VICARIATUS APOSTOLICI DE NGAN-HOEI ET IMMUTATIO NOMINIS VICARIATUS APOSTOLICI NANKINENSIS.

BENEDICTUS PP. XV

Ad futuram rei memoriam. — Ex hac B. Petri Apostolorum Principis cathedra, quam nullis quidem meritis Nostris divinitus obtinemus, tamquam e sublimi specula in omnes catholici orbis regiones oculos mentis Nostrae convertimus et quae rei sacrae expeditioni melius gerendae faciant, quaeque ad fidelium utilitatem animarumque salutem conducant, ea sollicito studio decernere maturamus. Iamvero compertum satis est inter illustriores atque ampliores vicariatus apostolicos in Sinarum regione positos, Nankinensem sane esse annumerandum, qui duas civiles provincias de Kiang-sou et de Ngan-hoei complectitur, et Clericorum Regularium Societatis Iesu curis concreditus est. Nunc autem, cum propter laeta incrementa, quibus postremis hisce annis in provincia de Ngan-hoei catholica religio adolevit, et propter maius animarum bonum promovendum, opportunum visum sit consilium ut eadem civilis provincia de Ngan-hoei, a vicariatu apostolico Nankinensi seiuncta, in distinctum vicariatum apostolicum erigeretur: Nos, collatis consiliis cum VV. FF. NN. S. R. E. Cardinalibus negotiis Propagandae Fidei praepositis, haec quae infrascripta sunt decernimus et statuimus. Nimirum ex

certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque Apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium tenore, a vicariatu apostolico Nankinensi separamus provinciam civilem de Ngan-hoei, quae ab aliis provinciis civilibus de Kiang-sou, Honan, Houpé, Kiang-si et Tche-kiang limitatur, eamdemque sic separatam erigimus in distinctum vicariatum apostolicum ab ipso nomine civilis provinciae de *Ngan-hoei* nuncupandum et eorumdem Patrum Societatis Iesu curis concredendum. Praecipimus quoque ut nomen vicariatus Nankinensis post hanc dismembrationem immutetur in illud vicariatus apostolici de *Kiang-sou.*

Haec statuimus decernentes praesentes Literas firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere, illisque ad quos spectant sive spectare poterunt plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die VIII augusti MCMXXI, Pontificatus Nostri anno septimo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

II

TITULUS BASILICAE MINORIS CONFERTUR ECCLESIAE SEU SANCTUARIO ANNUNCIATIONIS B. M. V., OPPIDI « FOLLINA », DIOECESIS CENETENSIS.

BENEDICTUS PP. XV

Ad perpetuam rei memoriam. — Ampla ac pervetusta Cisterciensium Fratrum abbatia, decimo secundo labente saeculo fundata, exstat intra fines dioecesis Cenetensis, in civitate vulgo *Follina,* et monasterio adiacet ecclesia sive sanctuarium Deiparae Virgini ab Angelo salutatae dicatum, artis operibus insigne non minus quam divini cultus splendore et christiani populi devotione ac fide. Illic antiqua colitur religione miraculis inclyta effigies marmore sculpta beatae Mariae Virginis cum Puero Iesu, ad quam invisendam ex vetusta consuetudine innumeri quotannis fideles peregre confluunt. Ad Commendae cardinalitiae honorem evecta abbatia ista insignibus gavisa est Praesulibus, et Carolus Barbo, qui postea hanc Petri cathedram Pauli II nomine obtinuit, ac

Divus Carolus Borromaeus illius Abbates fuerunt. Sanctuarii autem decori nec fidelium pietas umquam defuit, nec regularis cleri frequentia: Cistercienses enim primo, dein Camaldulenses monachi ipsius sacrae aedis custodiam habuere: in praesenti autem Servorum Mariae curis concredita, novo et quidem splendidiori cultu renidet. Copiosa ac praedivite supellectili ornata, eadem ecclesia tam insignibus Sanctorum reliquiis, quam singularibus ab hac Sancta Sede concessis indulgentiis ac privilegiis nobilitatur. Nunc autem, cum dilectus filius Anacletus M. Milani Ordinis Servorum B. M. V. Prior et Archipresbyter ecclesiae et coenobii enunciati, auspicatam occasionem nactus coronationis dictae prodigiosae imaginis quae ex decreto Basilicae Vaticanae Capituli proximo septembri mense aureo diademate sollemni pompa augebitur, vota exprimens sua et religiosorum sodalium ac fidelium, Nos supplici prece flagitaverit ut ipsam ecclesiam seu Mariale sanctuarium titulo ac dignitate Basilicae minoris cohonestare dignemur, hasque preces cumulet amplissima commendatio tam Episcopi Cenetensis quam Vicarii Generalis Ordinis Servorum Mariae, Nos optatis his annuendum ultro libenterque existimavimus. Quae cum ita sint, collatis consiliis cum VV. FF. NN. S. R. E. Cardinalibus Sacrorum Rituum Congregationi praepositis, ecclesiam Annunciationis B. M. V. civitatis *Follina* dioecesis Cenetensis, Apostolica Nostra auctoritate, praesentium vi perpetuumque in modum ad titulum ac dignitatem Basilicae minoris evehimus cum omnibus et singulis privilegiis atque honorificentiis, quae ex hac ratione Basilicis Almae Urbis minoribus competunt.

Decernentes praesentes Litteras Nostras firmas, validas et efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere, illisque ad quos pertinent, sive pertinere poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari, sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die x augusti MCMXXI, Pontificatus Nostri anno septimo.

P. Card. Gasparri, *a Secretis Status.*

III

SANCTUARIUM B. M. V. IN CAELOS ASSUMPTAE, IN MONTE ALVERNA, O. F. M. DIGNITATE AC TITULO BASILICAE MINORIS COHONESTATUR.

BENEDICTUS PP. XV

Ad perpetuam rei memoriam. — Beatus Franciscus Asisiensis ad eorum salutem christifidelium qui, etsi in saeculo viventes, christianam perfectionem assequi cuperent, anno MCCXXI Tertium salubriter constituit Ordinem, cuius propterea sodales hoc ipso anno septimum celebrant plenum saeculum ab Ordine suo condito, cum maxima omnium bonorum laetitia, Nobisque vehementer probantibus, qui, horum sollemnium occasionem nacti, pluribus indulgentiis privilegiisque sodales eosdem auximus. Quum vero faustitatis huius velimus memoriam perpetuo manere, consilium quoque cepimus, praecipuo benevolentiae Nostrae testimonio amplificandi decus sanctuarii, quod in solitario loco, quem a monte Alverna nuncupant, curantibus Fratribus Minoribus, collaticia fidelium stipe exstructum est in honorem beatae Mariae Virginis in caelos Assumptae ac beati Francisci, sub ipsum paene sanctum Legiferi Patris obitum, qui in aspera eiusdem loci solitudine sacris stygmatibus anno MCCXXIV mirabiliter decoratus est. Ad templum enim istud continensque fratrum Franciscalium coenobium, iam inde ab initio, christifideles frequentissimi confluere coeperunt; neque unquam, progressu temporis, popularium peregrinorum pietas erga illa sacra loca deferbuit, sed magis magisque in dies ad nostra usque tempora est aucta. Huc accedit quod in sanctuario ipso, bonae artis monumentis conspicuo, eorumdem religiosorum virorum opera, sacrae liturgiae caeremoniis ac ritibus continenter optimeque divinus cultus exerceatur ac foveatur. Libenter igitur a dilecto filio Mariano Libri, hodierno eiusdem coenobii Fratrum Minorum in monte Alverna Moderatore, supplicem libellum accepimus, quo, nomine proprio, Franciscalis Familiae ac sodalium omnium Tertii Ordinis Franciscanorum, nos enixe rogat, ut dignitate, titulo, privilegiisque Basilicae minoris, pro Nostra benignitate sanctuarium decorare dignemur. Quapropter, conlatis consiliis cum VV. FF. NN. S. R. E. Cardinalibus Congregationi Sacrorum Rituum praepositis, de certa scientia ac matura deliberatione Nostris deque Apostolicae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum vi perpetuumque in modum, enunciatum sanctuarium beatae Mariae Virgini in caelos Assumptae

dicatum, in monte Alverna, intra fines Aretinae dioecesis, dignitate ac titulo Basilicae minoris honestamus cum omnibus honoribus, praerogativis, privilegiis, indultis, quae minoribus Almae huius Urbis Nostrae Basilicis de iure competunt.

Decernentes praesentes Literas Nostras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere, illisque ad quos pertinent, sive pertinere poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXIII augusti MCMXXI, Pontificatus Nostri anno septimo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

EPISTOLA

AD EMUM P. D. VINCENTIUM S. R. E. CARD. VANNUTELLI, SACRI COLLEGII DECANUM: DE HONORIBUS DECRETIS MEMORIAE SUMMI MUSICI IOANNIS PIERLUIGI PRAENESTINI.

Signor Cardinale,

Non senza vivo compiacimento del Nostro animo abbiamo appreso che la città di Palestrina si appresta a tributare solenni onoranze alla memoria del grande maestro Giovanni Pierluigi, il quale, avendo sortito da essa i natali, ne ha reso celebre il nome in tutto il mondo.

Tali feste riusciranno senza dubbio di incitamento non solo ai cultori della musica classica, ma anche e sopratutto a coloro che zelano il decoro del tempio di Dio, poichè poche volte nella storia le idealità dell'arte e gli splendori della fede si sono fusi con così perfetta armonia, come nell'artista, la cui opera polifonica è uno degli ornamenti più preziosi della Nostra cappella pontificia e delle basiliche romane. Perciò il monumento che la città di Palestrina innalza al suo grande figlio e la celebrazione inaugurale, che si annunzia in particolare modo solenne, meritano una speciale considerazione della Sede Apostolica.

Ella, signor Cardinale, come Vescovo della diocesi, è stata chiamata alla presidenza di onore delle feste, e certamente la Sua porpora di prin-

cipe della Chiesa, anzi di Decano del sacro Collegio, sarà per dare alle medesime un particolare splendore; ma è Nostro desiderio di prender parte anche Noi in qualche maniera a tali onoranze; e perciò, mentre abbiamo divisato di concorrere con l'offerta, che qui Le rimettiamo, alle spese sostenute da cotesta benemerita Amministrazione comunale per l'erezione del monumento, siamo lieti di autorizzarLa, signor Cardinale, a rappresentare nelle feste di inaugurazione la Nostra umile Persona.

L'interesse che Noi prendiamo a questa celebrazione deve servire a promuovere sempre più quel fervore di restaurazione musicale che, iniziato felicemente dal Nostro Predecessore di venerata memoria, nel primo anno del suo pontificato, è andato diffondendosi e intensificandosi in tutte le regioni della cattolicità. Noi non vogliamo che col volgere degli anni possa il tempo affievolire l'efficacia di quelle sapienti norme che il medesimo Pontefice tracciò nel motu-proprio del 22 novembre 1903 chiamandole *il codice giuridico della musica sacra;* ma vogliamo che restino nel loro pieno vigore, specialmente per ciò che riguarda la classica polifonia, la quale, come fu detto egregiamente, ottenne il massimo della sua perfezione nella scuola romana per opera di Pier Luigi da Palestrina. In tal modo i fedeli, raccolti in preghiera nel tempio di Dio, più facilmente saranno eccitati alla devozione e meglio si disporranno ad accogliere i frutti della grazia.

Con questo augurio, Ci è grato, signor Cardinale, di impartire a Lei, al Suo clero, ai promotori delle feste ed al caro popolo della diocesi di Palestrina, l'Apostolica benedizione.

Dal Vaticano, 19 settembre 1921.

BENEDICTUS PP. XV

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I

PREMISLIEN. LATINORUM - TARNOVIEN.

DE MUTATIONE FINIUM DIOECESIUM

DECRETUM

Fideles pagi *Komorów,* pertinentes ad paroeciam *Ostrowy tuszowskie* et ad dioecesim Tarnoviensem, cum longe distent a propria ecclesia paroeciali, per Ordinarium Premisliensem, consentiente Rmo Episcopo Tarnoviensi, efflagitarunt ab Apostolica Sede, ut paroeciae in *Majdan kolbuszowiski,* dioecesis Premisliensis Latinorum, a qua haud procul absunt, aggregarentur. Porro SSmus D. N. Benedictus PP. XV preces benigne excipiens, statuit, vi praesentis decreti consistorialis, ut pagus *Komorów* a paroecia *Ostrowy tuszowskie* et a dioecesi Tarnoviensi separetur, atque paroeciae *Majdan kolbuszowiski,* in dioecesi Premisliensi Latinorum, perpetuo uniatur.

Ad haec autem exsecutioni mandanda Sanctitas Sua deputavit R. P. D. Iosephum Sebastianum Pelczar, Episcopum Premisliensem Latinorum, eidem tribuens facultates ad id necessarias et opportunas, etiam subdelegandi ad effectum de quo agitur quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum: facto onere intra sex menses mittendi ad hanc S. Congregationem authenticum exemplar peractae exsecutionis. Contrariis quibusvis minime obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis Consistorialis, die 30 augusti 1921.

✠ C. Card. De Lai, Episc. Sabinen., *Secretarius.*

L. ✠ S.

Aloisius Sincero, *Adsessor.*

II

MONACEN. ET FRISINGEN. AUGUSTAN. VINDELICORUM

DE FINIUM DIOECESIUM COMMUTATIONE

DECRETUM

Emus ac Rmus Card. Archiepiscopus Monacen. et Frisingen., assentiente Rmo Ordinario Augustan. Vindelicorum, petiit ab Apostolica Sede dismembrationem pagi *Achrain* a paroecia *Ohlstadt* archidioecesis Monacen. et Frisingen., et eiusdem aggregationem paroeciae *Murnau* dioecesis Augustan. Vindelicorum: idque tum ob magnum spatii intervallum, quo fideles paroeciae *Ohlstadt* a propria ecclesia paroeciali distant, tum propter nimiam asperitatem viarum illuc ferentium. Quibus precibus SSmus D. N. Benedictus PP. XV, attentis omnibus ad rem facientibus et habito favorabili voto a R. P. D. Eugenio Pacelli, Archiepiscopo tit. Sardian. et Nuntio Apostolico in Germania, benigne annuendum censuit.

Qua de causa, Apostolicae potestatis plenitudine et suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit vel sua interesse praesumant consensu, per praesens consistoriale decretum statuit, ut memoratus pagus *Achrain* a paroecia *Ohlstadt* et ab archidioecesi Monacen. et Frisingen. disiungatur atque paroeciae *Murnau* et dioecesi Augustan. Vindelicorum aggregetur.

Ad praemissa vero exsecutioni demandanda SSmus Dominus deputare dignatus est eundem R. P. D. Eugenium Pacelli, eidem tribuens facultates omnes ad hoc necessarias et opportunas, etiam subdelegandi ad effectum de quo agitur quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum: facto onere mittendi intra sex menses ad hanc S. Congregationem authenticum exemplar peractae exsecutionis.

Contrariis quibusvis minime obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis Consistorialis, die 31 augusti 1921.

✠ C. Card. De Lai, Ep. Sabinen., *Secretarius.*

L. ✠ S.

Aloisius Sincero, *Adsessor*

III

PROVISIO ECCLESIARUM

Ssmus D. N. Benedictus Pp. XV, decretis S. Congregationis Consistorialis, has quae sequuntur Ecclesias de proprio singulas pastore providit, nimirum:

26 augusti 1921. — Cathedrali Ecclesiae Aprutinae seu Theramensi praefecit R. D. Septimium Quadraroli, Archidiaconum metropolitanae Ecclesiae Camerinensis, ibique Vicarium Generalem.

— Cathedrali Ecclesiae de Tulancingo, R. P. D. Vincentium Castellanos et Nuñez, hactenus Episcopum Campecorensem.

— Metropolitanae Ecclesiae Cuiabensi, R. P. D. Franciscum de Aquino Corrêa, hactenus Episcopum titularem Prusiadensem.

27 augusti. — Cathedrali Ecclesiae Viglevanensi, R. P. D. Angelum Hyacinthum Scapardini, hactenus Archiep. titularem Damascenum.

— Cathedrali Ecclesiae Fodianae, R. D. Petrum Pomares, Primicerium metropolitanae Ecclesiae Anconitanae.

29 augusti. — Metropolitanae Ecclesiae Dublinensi, R. P. D. Eduardum Byrne, hactenus Episcopum titularem Spigacensem.

28 septembris. — Titulari episcopali Ecclesiae Methonensi, R. P. Franciscum Melchiori O. F. M., deputatum in coadiutorem cum iure successionis R. P. D. Primi Bianchi, Archiepiscopi Dyrrachiensis.

SACRA CONGREGATIO CONCILII

LINCIEN.

DIVINI OFFICII

Die 12 aprilis 1919, 16 aprilis et 9 iulii 1921

SPECIES FACTI. - Episcopus Linciensis sequens dubium quoad obligationem recitandi divinum officium ex parte Episcopi dum choro vel processionibus capitularibus assistit, H. S. Congregationi proposuit:

« Cum Episcopus haud secus atque alii sacerdotes teneatur ad Offi-
« cium divinum recitandum, quaeritur, utrum ipse huic obligationi satis-
« faciat, dum partibus Officii eo modo solemniter assistit, quo ex *Cae-*

« *remoniali Episcoporum* eas perficere debet, e. gr. 1) ante Missam « pontificalem solemnem, horae Tertiae aut Nonae a choro cantatae, « quamvis ipse interim apud thronum praeparationem ante Missam *Ne* « *reminiscaris* recitare et solam orationem in fine Tertiae vel Nonae can- « tare debeat; aut 2) Vesperis solemnibus pariter a choro cantatis, dum « ipse in throno et in altari functiones praescriptas solemniter in pon- « tificalibus peragit; aut etiam 3) processionem in festo S. Marci seu « litaniis maioribus, ac etiam in litaniis minoribus, solemniter ducens, « quamvis ipsum in publica via processionis litanias cum aliis cantoribus « cantare haud conveniat; et similiter 4) in aliis functionibus, quas ipse « solemniter peragit, quamvis secundum rubricas *Caeremonialis Episco-* « *porum*, solus chorus aut certi cantores partes officii recitare debeant, « quin ipse eas recitet ».

Hisce super precibus auditi fuerunt nonnulli Consultores, quorum animadversiones summatim sic referuntur.

ANIMADVERSIONES. - Quamvis super relatis quaesitis Ordinarii Lincien., nulla, quoad sciamus, authentica prostet decisio Apostolicae Sedis, nec ulla inveniatur directa ac palmaris responsio in Doctorum libris, attamen usu et opinione communi satis receptum esse constat, quod Episcopus omnino satisfaciat suo oneri dum, iuxta praescriptum *Caeremonialis Episcoporum*, lib. II, cap. VII, n. 8, suo insistens solio, Missam solemniter celebraturus, ad horam Tertiam vel Nonam (iuxta casuum diversitatem) recitatis cum choro precibus *Pater, Ave*, intonatis ℣. *Deus in adiutorium* et antiphona, dictoque cum Ministris hymno convenienti, statim ex libro legit quinque *psalmos* et ceteras preces *pro praeparatione ad Missam*, dum chorus cantat hymnum et *psalmos horae*, ita tamen ut Episcopus opportuno tempore surgat ad lectionem capituli, simul cum choro recitet *responsoria* et ipse *orationem* ad Horam canat. Quae si rite perficiat, ex communi usu et opinione Episcopus non tenetur ad horam Tertiam vel Nonam in choro cantatam, privatim postea recitandam, nec ad supplendos psalmos eiusdem horae, quorum loco, dum a choro canebantur, ipse psalmos et preces ad Missam praevias praelegerat.

Vicissim, ex eadem communi opinione et praxi, Episcopus videtur et reputatur obligatus ad eas partes officii divini recitandas vel supplendas, quibus, dum canebantur a choro vel a populo, ipse solummodo materialiter, etsi solemniter, praesens adfuit, sive ad Vesperas, sive ad Matutinum cum Laudibus, sive ad Litanias tum maiores tum minores, quas nempe recitet chorus Episcopo praesente in pontificalibus, sed omnino tacente.

Ut huius communis opinionis et praxis diversa ratio reddatur, videtur ea revocari posse ad effatum scriptoribus rerum liturgicarum et canonicarum satis usuale: *in aliquibus supplet chorus;* quod sane intelligitur dum is, in cuius favorem invocatur, *a*) est in choro, immo efformat aliquid unum cum choro; *b*) est tamen materialiter impeditus a recitatione chorali, quia in aliqua caeremonia vel servitio *chorali* occupatur (cfr. Ferraris, s. v. *Officium,* III, 18); vel *c*) non tenetur ad recitationem, *saltem elata voce,* quia huic oneri *alternis* satisfit, vel a celebrante, lectoribus, etc., nomine omnium, iuxta communem usum.

Haec ad casum trahendo, plane intelliguntur eadem locum omnino obtinere, ubi Episcopus Missam solemniter celebraturus, ritu superius explicato, partim Horae canonicae, partim precibus Missae praeviis attendit. Est enim in choro cum quo unum, immo cuius caput liturgicum, efformat; et materialiter impeditur a recitandis psalmis horae, quia eodem tempore quo hi canuntur, tenetur, ad normam Caeremonialis, ad eas preces Missae praeparatorias ex libro legendas. - Ceterum, frustra in Caeremoniali praescriberetur ut Episcopus *initium* et *finem* horae canonicae cum choro faciat, si obstaret per materialem omissionem *medii,* i. e. psalmorum dictae Horae, quominus eidem satisfaceret. Immo id videtur quoque per explicitam litteram Caeremonialis excludi, ubi (l. II, c. VII, n. 7-8) haec legimus: « Ad horas canonicas Episcopus non « solet intervenire. Excipitur tantummodo hora Tertia, quam, si Episco- « pus est solemniter celebraturus, *pariter et ab illo recitari convenit* ». Itaque, *pariter recitatur* ab Episcopo hora Tertia, dum recitatur modo praedicto.

Ast si cetera consideramus, statim apparet aliquam deficere ex enunciatis conditionibus, ut arbitremur chorum supplere. Quoties enim Episcopus assistit *sola cappa* indutus, non prohibetur profecto ex Breviario legere; si vero *in paramentis sacris* pontificaliter adsistit, v. g. ad Vesperas et ad Laudes, incongruum quidem est ut cum choro canat aut legat Breviario prae manibus, non autem ut recitet privatim, ex libro chorali quem cappellanus aut minister libri sustineat, prout in praeparatione ad Missam; quod demum attinet ad Litanias, nihil prohibet, immo ad aedificationem confert, si respondeat cum clero et populo, vel in publica via et absque libro, prout respondere in Urbe, non modo Episcopos sed et Emos Patres processionaliter incedentes, videre est. Quin etiam quod dicitur de Litaniis, explicita littera confirmari videtur, dum in *Caerem. Episc.* legimus (l. I, c. 18, n. 1): « Ab Episcopo ceteri exem- « plum sumunt » ac in Rituali (l. IX, c. IV, n. 2) celebrans simul veniat cum « ceteris *eadem voce respondentibus* ». Unde apparet a quaesiti ver-

bis expungendum esse quod dicitur « cum ipsum in publica via proces-« sionis litanias cum aliis cantare haud conveniat »; sicut paulo infra non plane intelligitur quibus rubricis *Caeremonialis Episcoporum* praescribat ut « solus chorus aut certi cantores partes officii *recitare* debeant, « quin ipse *recitet* ». Unum quod occurrit lib. I, c. XX, 4: « in Vesperis « autem Episcopus *nihil ex libro legit,* nisi orationem quam cantat in « fine », perperam in hunc sensum trahi videtur, quum potius indicet *ratione ritus* nihil Episcopo legendum tunc imponi; vel, prout aliis placet, supponat Episcopum memoriter tenere psalmos vesperales, quin immo, prout in veneranda antiquitate admiramur (cfr. S. Greg. M., *Epist.*, l. V, n. 48, apud Migne, *P. L.*, 77, col. 777, 1090, 1313, 1566; Concil. Tolet., a. 656 ap. Harduin, III, col. 978; Mansi, XIII, col. 158), totum psalterium.

Illud sane concedendum est, non teneri Episcopum, si, inter recitationem, obligetur aliquam caeremoniam cum officio connexam ponere, ad partem, quam ex necessitate omisit, supplendam. Etenim, prout communi sententia censent doctores, teste Ferraris, l. c. « qui inter publi-« cam recitationem ex officio... occupantur in parandis libris, *in prae-« videndis antiphonis* seu lectionibus..., *in thurificandis altaribus* et « huiusmodi, non tenentur repetere ea quae aliis, ipsis non audientibus « nec recitantibus, canunt seu recitant, quia chorus, cui inserviunt, sup-« plet pro ipsis »; et rationem affert, eodem loco, n. 29 subiungens: « Quod enim recitatur in choro est oratio totius chori, ideoque eius « (qui non audit et non recitat, non valens) dummodo choro assistat « et attendat ». Ac pariter S. Alfonsus (*Th. mor.*, vol. V, p. II, lib. IV, *de statu clericor.*, art. III, n. 156) scribit: « Si alia in choro necessaria « peragendo occupatus fuisti, quia chorus totus pro eo, qui in re ad « officii celebritatem pertinente occupatur, videtur supplere et non tan-« tum suo, sed etiam aliorum ministrantium nomine recitare et canere » (Cfr. quoque Bucceroni, *Inst. th. mor.*, p. II, vol. III, ed. VI, p. 70). Porro quod pro ceteris choralibus valet, multo etiam magis pro Episcopo qui liturgice caput efformat ipsius chori, asserendum esse constat.

Quare etc.

Resolutio. - In plenariis coetibus in Palatio Ap. Vaticano habitis die 12 aprilis 1919, 16 aprilis et 9 iulii 1921, omnibus attenta deliberatione perpensis, Emi Patres S. C. Concilii, dubiis ex officio in has formulas conceptis:

I. *An Episcopus, Missam pontificalem celebraturus, satisfaciat obligationi Horae canonicae* (Tertiae vel Nonae) *recitando preces a* Caeremoniali Episcoporum *praescriptas;*

II. *An Episcopus satisfaciat respectivae obligationi Officii divini, dum pontificaliter celebrat in Vesperis et Laudibus, in processione Litaniarum maiorum et minorum, aliisque in solemnibus functionibus, quamvis secundum rubricas* Caeremonialis Episcoporum, *chorus aut certi cantores partes Officii recitare aut canere debeant, quin ipse eas recitet;*

respondendum censuerunt:

Ad I. *Affirmative.*

Ad II. *Negative,* nisi aliquâ caeremoniâ, iuxta Rubricas *Caeremonialis Episcoporum,* ipse impediatur.

Facta autem de praemissis Ssmo Dño Nostro Benedicto Div. Prov. PP. XV relatione ab infrascripto S. C. Congregationis Secretario, in audientiis diei 17 aprilis et 10 iulii 1921, Sanctitas Sua datas resolutiones approbare et confirmare dignata est.

I. Mori, *Secretarius.*

SACRA CONGREGATIO DE RELIGIOSIS

DE CELEBRATIONE CAPITULI GENERALIS IN CONGREGATIONIBUS IURIS DIOECESANI.

DUBIA

Huic Sacrae Congregationi negotiis Religiosorum Sodalium praepositae, circa celebrationem Capituli Generalis in Congregatione iuris dioecesani, proposita fuerunt dubia quae sequuntur:

I. Utrum ad Ordinarium domus principis Congregationis religiosae iuris dioecesani, quae iam per plures dioeceses diffusa est, spectet ius statuendi locum ubi Capitulum Generale celebrandum sit; an potius ad Moderatricem Generalem?

II. Utrum eidem Ordinario, de quo in praecedenti dubio, competat praesidere electioni Moderatricis Generalis eamque confirmare vel rescindere; an potius spectet ad Ordinarium loci in quo electio peragitur?

Porro Eminentissimi Patres Cardinales, in plenario coetu ad Vaticanum habito die 17 iunii 1921, re sedulo perpensa, respondendum censuerunt prout sequitur:

Ad I. *Negative* ad primam partem, *affirmative* ad secundam ad normam canonum 162 et 507.

Ad II. *Negative* ad primam partem, *affirmative* ad secundam iuxta canonem 506 § 4.

Facta autem relatione SSmo Domino Nostro Benedicto divina Providentia PP. XV a R. P. D. Abbate Secretario in Audientia diei 25 eiusdem mensis et anni, Sanctitas Sua Eminentissimorum Patrum decisionem seu responsionem approbavit atque publici iuris fieri mandavit.

Datum Romae ex Secretaria Sacrae Congregationis negotiis Religiosorum Sodalium praepositae, die secunda iulii 1921.

TH. CARD. VALFRÉ DI BONZO, *Praefectus.*

L. ✠ S.

Maurus M. Serafini, Ab. O. S. B., *Secretarius.*

SACRA CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

I

DECRETUM

IMMUTANTUR LIMITES INTER PRAEFECTURAS APOSTOLICAS DE « TEFFÉ » ET « SOLIMÕES SUPERIORIS » NUNCUPATAS.

Apostolicis praefecturis de *Teffé* et *Solimões* superioris nuncupatis, fines iam in actu earundem canonicae erectionis, nempe mense maio 1910 praestituti fuerunt.

Cum autem magni momenti difficultates processu temporis exortae fuerint inter utriusque praefecturae missionarios ex praedicta finium delimitatione, preces nuper huic S. C. a Christiano Nomini Propagando oblatae sunt, quibus et Praefectus de Teffé et alter Superioris Solimões concorditer subscripserunt ad hoc ut nempe fines utriusque praefecturae apostolicae ad missionariorum levamen et ad earundem missionum incrementum paulisper immutarentur.

Emi Patres itaque huius S. C. in plenariis comitiis diei 1ae p. e. augusti, prae oculis habitis rationibus hinc inde adductis, quae novam

supradictarum praefecturarum finium delimitationem suadere videbantur, eademque finium descriptione a duobus Superioribus proposita prudenter attenteque inspecta, unanimiter censuerunt fines inter praefecturam de Teffé et alteram Superioris Solimôes exinde prout sequitur habendos esse.

1) In flumine Solimôes, ad dexteram, derivatio fluminis Solimôes, vulgo *parayá do Sevalho* nuncupati; ad sinistram vero rivulus *Envira,* qui defluit e flumine Solimôes ad rivum *Anati paraná* nuncupatum per amnem *Py Boyuçú* seu « serpentem immanem ».

2) Ad septentrionem fluminis Solimôes divortium aquarum inter flumina *Icá* et *Solimôes* ex parte praefecturae Solimôes superioris, et *Iapurá* et *Anarucú* ex parte praefecturae de Teffé.

3) Ad meridiem fluminis Solimôes divortium aquarum inter *Iuruá* et *Iutahy* ex parte praefecturae de Teffé, *Iavary* et *Solimôes* ex parte praefecturae Solimôes superioris.

Quam Emorum Patrum sententiam in audientia diei 8 eiusdem mensis augusti SSmo D. N. Benedicto Div. Prov. PP. XV ab infrascripto S. huius Congregationis Secretario relatam eadem Sanctitas Sua in omnibus adprobare ratamque habere dignata est, ac praesens super re decretum confici mandavit.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis de Propaganda Fide, die 10 septembris 1921.

pro Emo Cardinali Praefecto

† P. Fumasoni-Biondi, Archiep. Diocletan., *Secretarius.*

L. ✠ S.

Caesar Pecorari, *Subsecretarius.*

II

PROVISIO ECCLESIAE

Ssmus Dnus Noster Benedictus Pp. XV, decreto S. Congregationis de Propaganda Fide, die 9 augusti 1921, Ecclesiae metropolitanae Babylonensi Latinorum praefecit R. P. Franciscum Berré, ex Ordine Fratrum Praedicatorum.

III

NOMINATIONES

Brevibus apostolicis nominati sunt:

22 augusti 1921. — *Abbas S. Alexandri de Oroshi in monte Miriditarum in Albania,* R. D. Iosephus Gjonali.

12 septembris. — *Coadiutor cum iure successionis Archiepiscopi Dyrrachiensis,* R. P. Franciscus Melchiori ex Ordine Fratrum Minorum.

Item decretis S. C. de Propaganda Fide nominati sunt:

8 iulii 1921. — *Praefectus apostolicus de Korogo,* R. P. Iosephus Diss, ex Instituto Lugdunensi pro Missionibus ad Afros.

1 augusti. — *Praefectus Apostolicus Insulae Formosae,* R. P. Thomas de la Hoz, ex Ordine Fratrum Praedicatorum.

DIARIUM ROMANAE CURIAE

SEGRETERIA DI STATO

AVVISO

La Direzione dell' « Annuario Pontificio » presso la Segreteria di Stato interessa vivamente gli Illmi e Rmi Ordinari delle diocesi, i collegi prelatizi, i Superiori generali degli Ordini religiosi, i Rettori dei collegi ecclesiastici e tutti i dignitari appartenenti alla Corte pontificia a volerle trasmettere in tempo utile le relazioni e rettifiche occorrenti per la edizione dell'« Annuario » pel prossimo anno 1922, in conformità della lettera circolare dell'Emo sig. Cardinale Gasparri, Segretario di Stato, in data 15 luglio 1915, e delle particolari istruzioni ricevute al momento delle nomine e promozioni.

NOMINE

Con Biglietto della Segreteria di Stato, il Santo Padre si è degnato di nominare:

31 agosto 1921. L'Emo sig. Card. Michele Lega, *Protettore dell'Arciconfraternita di S. Antonio di Padova, in Santa Lucia dei Ginnasi, di Roma.*

Con Brevi Apostolici il Santo Padre si è degnato di nominare:

Prelati Domestici di S. S.:

25 giugno 1921. Monsig. Giuseppe Kaup, della diocesi di Belleville.
» » » Monsig. Giuseppe H. Schlarman, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Carlo Gilmartin, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Andrea Ianiszewski, della medesima diocesi.
20 luglio » Monsig. Guido Garelli, dell'archidiocesi di Torino.
13 agosto » Monsig. Antonino Chionna, dell'archidiocesi di Ostuni.
24 » » Monsig. Pietro Scarponi, della diocesi di Macerata.
25 » » Monsig. Stefano El-Khazen, dell'archidiocesi di Tolemaide dei Maroniti.

26 agosto 1921. Monsig. Antonio Crippa, dell'archidiocesi di Milano.
29 » » Monsig. Giuseppe Miglior, dell'archidiocesi di Cagliari.
2 settembre » Monsig. Pietro Giuseppe Villalonga, dell'archidiocesi di Santiago di Cuba.
9 » » Monsig. Antonio Rotondi, dell'archidiocesi di Ravenna.
10 » » Monsig. Roberto Puccini, della diocesi di Pistoia.
16 » » Monsig. Sebastiano Calella, dell'archidiocesi di Brindisi.
» » » Monsig. Vincenzo Memmola, della medesima archidiocesi.

ONORIFICENZE

Con Brevi Apostolici il Santo Padre si è degnato di conferire le seguenti onorificenze:

La Commenda con placca dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

13 maggio 1921. Al sig. Enrico Esders, dell'archidiocesi di Malines.
17 agosto » Al sig. Kesseruan El-Khazen, governatore del Libano.

La Commenda dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

12 agosto 1921. Al sig. barone Luigi Barracco, della diocesi di Cotrone.
17 » » Al sig. Alberto Poche, di Aleppo.
25 » » Al sig. cav. Hovannes bey Matossian, del Patriarcato di Cilicia degli Armeni.
29 » » Al sig. Pietro Teodoro Uberto Maria Dobbelmann, della diocesi di Bois-le-Duc.
17 settembre » Al sig. cav. Alfonso Zappata, dell'archidiocesi di Torino.

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

15 maggio 1921. Al sig. Edoardo Mény, della diocesi di Saint-Dié.
25 giugno » Al sig. avv. Daniele Mc Glynn, della diocesi di Belleville.
» » » Al sig. dott. Bonaventura Portuondo, della stessa diocesi.
25 agosto » Al sig. Antonio Cristoforo Van De Ven, della diocesi di Bois-le-Duc.
27 » » Al sig. Adriano Giacomo Giovanni Vos, della diocesi di Harlem.
29 » » Al sig. Giovanni P. Dinan, della diocesi di Détroit.
» » » Al sig. Michele T. Dinan, della medesima diocesi.
31 » » Al sig. Giovanni Moruzzi, dell'archidiocesi di Bologna.
» » » Al sig. Umberto Farné, della medesima archidiocesi.
2 settembre » Al sig. Edoardo Servais, della diocesi di Tournai.

2 settembre 1921. Al sig. dott. Edoardo Giorgio Giuseppe Antonio Maria Wirsing, della diocesi di Breslavia.
» » » Al sig. dott. Giuseppe Rotter, della medesima diocesi.
10 » » Al sig. Augusto Roberti-Percy, della diocesi di Liegi.
22 » » Al sig. Ovidio de Saint-Aubin, dell'archid. di New York.

La Commenda dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

20 agosto 1921. Al sig. cav. Luigi Tosti (Roma).
» » » Al sig. Pio Philipona, giornalista svizzero.
17 settembre » Al sig. Pier Vincenzo Bellia, dell'archidiocesi di Torino.

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

24 agosto 1921. Al sig. Giuseppe Seraiter (Roma).
30 » » Al sig. Francesco Sabatini (Roma).
» » » Al sig. Riccardo Costantini (Roma).

MAGGIORDOMATO DI SUA SANTITÀ

NOMINE

Con Biglietti di S. E. Rma Mons. Maggiordomo, il Santo Padre si è degnato di nominare:

Camerieri Segreti soprannumerari di S. S.:

21 giugno 1921. Monsig. Andrea Lago y Cizur, della diocesi di Avana.
18 agosto » Monsig. Giuseppe Bouzek, Vice-Rettore del Collegio Boemo in Roma.
22 » » Monsig. Otto Mueller, dell'archidiocesi di Colonia.
10 settembre » Monsig. Giovanni Ferraro, della diocesi di Ivrea.
» » » Monsig. Carlo Veneziani, della diocesi di Piacenza.
» » » Monsig. Carlo Fissore, dell'archidiocesi di Torino.
12 » » Monsig. Teodoro Caiulo, dell'archidiocesi di Brindisi.
» » » Monsig. Giuseppe Rodriguez Madeira, della dioc. di Coimbra.
15 » » Monsig. Giuseppe Focardi, della diocesi di Fiesole.
16 » » Monsig. Alberico Andrioli, della diocesi di Verona.

Camerieri Segreti di Spada e Cappa soprannumerari di S. S.:

10 settembre 1921. Il sig. conte Carlo de Spee, dell'archidiocesi di Colonia.
19 » » Il sig. conte Carlo Guiglia, dell'archidiocesi di Genova.
22 » » Il sig. Giovanni Lonergan, dell'archidiocesi di Filadelfia.

Camerieri d'onore in abito paonazzo di S. S.:

11 giugno 1921. Monsig. Federico Buus, della diocesi di Limburgo.
» » » Monsig. Carlo Knödgen, della medesima diocesi.
12 settembre » Monsig. Giulio Sanchez Ibañez, della diocesi di Santander.
» » » Monsig. Mario Sardo, della diocesi di Acireale.
22 » » Monsig. Colomanno Gonczlik, dell'archidiocesi di Colocza.
» » » Monsig. Mattia Pál, della medesima archidiocesi.
23 » » Monsig. Vittorio Cavagnis, della diocesi di Bergamo.

Cameriere d'onore di Spada e Cappa soprannumerario di S. S.:

6 settembre 1921. Il sig. comm. Francesco Saverio Seganti (Roma).

NECROLOGIO

23 settembre 1921. L'Emo sig. Card. Augusto Renato Dubourg, Arcivescovo di Rennes.